

Nr 126.

Godkänd av första kammaren den 2 maj 1924.

Godkänd av andra kammaren den 2 maj 1924.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående rörelsekapital för telegrafverket.

(Statsutskottets utlåtande nr 52.)

Till Konungen.

Uti en till riksdagen den 7 mars 1924 avlåten proposition, nr 75, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen *dels* bemyndiga fullmäktige i riksgäldskontoret att ej mindre för beredande åt telegrafverket av ytterligare rörelsekapital tillhandahålla sagda verk en rörlig kredit av intill 5,000,000 kronor än även till förvaltning mottaga samma verks för omedelbart förestående utgifter eller inleverering till statsverket av driftöverskott icke erforderliga medel; *dels ock* besluta, att å såväl lyftade kreditbelopp som till förvaltning överlämnade medel skall utgå ränta, som av fullmäktige i riksgäldskontoret efter samråd med telegrafstyrelsen bestämmas med hänsyn till de å den allmänna penningmarknaden rådande förhållanden.

Riksdagen har icke velat motsätta sig att tillsvidare, i avvaktan på att, såsom i propositionen förutsättes, enhetliga normer kunna åvägbringas för tillgodoseendet av de särskilda affärsverkens behov av rörelsekapital, telegrafverket nu beredes den föreslagna rörliga krediten av högst 5,000,000 kronor på de villkor i övrigt, som av departementschefen angivits.

Enligt förslaget skulle telegrafverket jämväl äga till riksgäldskontoret mot räntegottgörelse överlämna disponibla, men för tillfället icke för verket behövlige medel. Av riksgäldsfullmäktige har emellertid anförts vissa betänkligheter mot en dylik anordning, varvid bland annat framhållits, att möjlighet på detta sätt kunde komma att öppnas för telegrafverket att, genom att hos riksgäldskontoret lyfta beviljade lånemedelsanslag, som där-
efter tillsvidare — i avvaktan på deras användning för deras egentliga ändamål — insattes i riksgäldskontoret, komma i åtnjutande av räntegottgörelse jämväl för dylika anslag.

Ehuru det icke bör förbises, att den fördel, som för telegrafverket i form av räntevinst på detta sätt uppkommer, torde motvägas av den utökning av verkets kapital med därav föranledda ökade anspråk på dettas förräntning, som följde med varje dylik uttagning av lånemedelsanslag, vill riksdagen dock uttala såsom önskligt att, på sätt riksgäldsfullmäktige framhållit, garantier i möjligaste mån erhållas för att telegrafverket icke berättigas lyfta beviljade lånemedelsanslag förrän vid de tidpunkter, då de äro för sina ändamål behövlige.

Riksdagen, som sålunda ansett sig böra bifalla Eders Kungl. Maj:ts förevarande förslag, vill emellertid framhålla, att ifrågavarande medgivanden endast få anses vara av provisorisk karaktär i avvaktan på att den av departementschefen omförmälda utredningen rörande affärsverkens rörelsekapital och åstadkommandet av lämpliga anordningar för tillgodoseendet av det framtida behovet härav må hinna slutföras.

Under åberopande av vad riksdagen härövan anført, får riksdagen anmäla, att riksdagen *dels* bemyndigat fullmäktige i riksgäldskontoret att ej mindre för beredande åt telegrafverket av ytterligare rörelsekapital tillhandahålla sagda verk en rörlig kredit av intill 5,000,000 kronor än även till förvaltning mottaga samma verks för omedelbart förestående utgifter eller inleverering till statsverket av driftöverskott icke erforderliga medel; *dels ock* beslutat, att å såväl lyftade kreditbelopp som till förvaltning överlämnade medel skall utgå ränta, som av fullmäktige i riksgäldskontoret efter samråd med telegrafstyrelsen bestämmes med hänsyn till de å den allmänna penningmarknaden rådande förhållanden.

Stockholm den 2 maj 1924.

Med undersåtlig vördnad.
